

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Burmistrz Kłobucka działając na podstawie art. 14j §1 oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r.- Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015r. poz. 613 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku firmy z dnia 28.11.2016r. (data wpływu do Urzędu 29.11.2016r.) w sprawie wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości – uznania za przedmiot opodatkowania w postaci budowli części, a nie całości turbiny wiatrowej:

- **uznaje za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy wskazane we wniosku z dnia 28.11.2016r.**

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Spółka Jawna z siedzibą w , prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w postaci elektrowni wiatrowych.

Spółka jest właścicielem i eksploatuje dwie elektrownie wiatrowe o mocy 1,5 MW każda, posadowione na gruncie będącym własnością spółki położonym

• Farma wiatrowa składa się z dwóch elektrowni wiatrowych (dalej: „Turbiny”, pojedynczo „Turbina”) oraz infrastruktury towarzyszącej. Każda z Turbin składa się z żelbetowego fundamentu, wieży, zwanej również masztem, oraz gondoli.

Do gondoli każdej z Turbin przymocowany jest wirnik z łopatami (zwany rotorem) oraz urządzenia pomiarowe. Gondola stanowi ruchomą część Turbiny, będącą miejscem, w którym znajdują się elementy techniczno-elektroniczne Turbiny. Znajdują się w niej elementy takie jak: wirnik, łożysko i wał wirnika, przekładnia, łożysko przekładni, hamulec, sprzęgło, generator wraz z chłodnicą, skrzynia biegów, komputer sterujący, rozdzielnia elektryczna, instalacja alarmowa, instalacja zdalnego sterowania. Gondola przymocowana jest do wieży na tzw. serwomechanizmie kierowania elektrowni, który połączony z podpiąciem (dużym, zębatym kołem, zamontowanym pomiędzy szczytem wieży i gondolą) steruje ruchem obrotowym gondoli.

Gondola jest elementem wymiennalnym każdej z Turbin, co oznacza, że w przypadku np. uszkodzenia jakiegokolwiek elementu techniczno-elektronicznego znajdującego się

w gondoli, który uniemożliwia funkcjonowanie gondoli może ona zostać wymieniona na inną nie uszkadzając konstrukcyjnie pozostałej części Turbiny tj. wieży i fundamentu, na którym wieża jest posadowiona. Wieża stanowi element konstrukcyjnie odrębny od gondoli. Gondolę bez uszczerbku dla Turbiny można wymienić na inną, a nawet wymontować i zastąpić innym urządzeniem prądotwórczym. Gondola stanowi, jako ruchomość, odrębny przedmiot obrotu czy też zastawu.

Wieża jest stalowym elementem konstrukcji Turbiny, którego zadaniem jest podtrzymywanie gondoli oraz układu wirnika na odpowiedniej wysokości nad poziomem gruntu, w celu lepszego wykorzystania wiatru, jest swojego rodzaju wysięgnikiem. Ponadto, w wieży znajduje się drabina i winda, która umożliwia dostęp do gondoli osobom obsługującym Turbinę. Poszczególne elementy Turbiny (tj. turbina, fundament) ujęto także odrębnie w ewidencji środków trwałych Spółki.

Na infrastrukturę towarzyszącą składa się m. in.:

- a) budynek stacji głównego punktu zasilania wraz z wyposażeniem elektrycznym;
- b) system zabezpieczeń, pomiaru, nadzoru, SCADA, znajdujący się w w/w budynku;
- c) okablowanie łączące stację głównego punktu zasilania z siecią operatora oraz każdą z Turbin z w/w stacją;
- d) posadowiony na fundamencie transformator;
- e) drogi dojazdowe do każdej z Turbin;
- f) inne elementy, takie jak: licznik zielonej energii, monitoring, oświetlenie, elementy stalowe.

W deklaracji na podatek od nieruchomości za 2016r. Spółka wykazała do opodatkowania (jako przedmiot opodatkowania) drogi dojazdowe, natomiast w zakresie Turbin, Spółka wykazała do opodatkowania podatkiem od nieruchomości niektóre części każdej z Turbin tj. fundament, na którym wieża jest posadowiona. Pozostałej części, tj. części techniczno-elektronicznej każdej z Turbin tj. gondoli (wraz ze znajdującymi się w gondoli urządzeniami), rotora, serwomechanizmu kierowania elektrowni oraz urządzeń pomiarowych przymocowanych do gondoli, Spółka nie wykazywała do opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytanie.

Czy w stanie prawnym począwszy od 16 lipca 2016r., za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy o PiOL uznaje się wyłącznie Turbiny, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, czy też za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy o PiOL uznaje się całą Turbinę (rozumianą jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowiona na tymże fundamencie wieża wraz z częścią techniczno- elektroniczną Turbiny?

Stanowisko Wnioskodawcy.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w stanie prawnym począwszy od 16 lipca 2016r., za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy o PiOL, uznaje się wyłącznie część Turbiny, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, bowiem wspólnie stanowią one część budowlaną urządzenia technicznego, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. prawo budowlane (tj. Dz. U. 2016.290 z dnia 8 marca 2016r. z późn. zm., dalej: „Ustawa prawo budowlane”). Nie stanowi natomiast budowli, o której

mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy o PiOL a przez to przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, Turbina jako całość (rozumiana jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowiona na tymże fundamencie wieża wraz z częścią techniczno- elektroniczną Turbiny.

Wnioskodawca dokonał rozległej analizy prawnej przedstawionego stanu faktycznego, podkreślając, że nowelizacja Ustawy prawo budowlane, wprowadzona Ustawą z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, nie jest zmianą o charakterze normatywnym (materialno-prawnym), w zakresie definicji budowli, zawartej w Ustawie prawo budowlane. w związku z tym należy uznać, że również po wejściu w życie Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, budowlą jest jedynie część budowlana elektrowni wiatrowej (fundament oraz wieża), i ta właśnie część stanowi budowlę jako przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Ponadto, nie sposób uznać, że cała Turbina stanowi budowlę, o której mowa w Ustawie prawo budowlane, bowiem jej część techniczno- elektroniczna nie została wzniesiona z użyciem wyrobów, o których mowa w art. 10 Ustawy prawo budowlane. Obiektem budowlanym, a konkretnie budowlą, o której mowa w Ustawie prawo budowlane jest zatem tylko część budowlana Turbiny. Część techniczno- elektroniczna Turbiny nie stanowi instalacji, która zapewnia możliwość użytkowania obiektu (wieży z fundamentem) zgodnie z jego przeznaczeniem, jak również część techniczno- elektroniczna Turbiny nie jest urządzeniem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Zmiana definicji budowli w Ustawie prawo budowlane stanowi powrót do definicji budowli w brzmieniu do dnia 25 września 2005r. Od 26 września 2005r. definicja budowli wprost wskazywała na elektrownie wiatrową, tj., że jedynie jej część budowlana stanowi budowlę, w rozumieniu ustawy prawo budowlane. z definicji tej też wprost wynikało, że elektrownia wiatrowa jest urządzeniem technicznym. W sądownictwie administracyjnym utrwalony jest pogląd, że budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy o PiOL stanowi tylko część budowlana Turbiny, także przed dniem 26 września 2005r., przez co część techniczno- elektroniczna nie podlegała opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Z uwagi na fakt, że sam charakter elektrowni wiatrowych się nie zmienił, tj. ich konstrukcja, fakt bycia urządzeniem technicznym, posiadającym część budowlaną i część techniczną, nie ma powodów by uznać, że od dnia 16 lipca 2016r. turbina jako całość stanowi budowlę w rozumieniu Ustawy prawo budowlane.

Turbiny jako całości, nie sposób uznać za wolno stojące urządzenie techniczne, o którym mowa w art. 3 pkt 3 Ustawy prawo budowlane. Część techniczno- elektroniczna zamontowana jest bowiem na wieży, posadowionej na fundamencie, wobec czego nie sposób uznać, że elektrownia wiatrowa, zdefiniowana na potrzeby wniosku jako Turbina, jest bowiem na wieży, posadowionej na fundamencie, wobec czego nie sposób uznać, że elektrownia wiatrowa, zdefiniowana na potrzeby wniosku jako Turbina, jest urządzeniem wolno stojącym. Wręcz przeciwnie- wyraźnie na pierwszy plan wysuwa się żelbetowy fundament, w którym zatopiona jest wielometrowa wieża (maszt), na którym mocowana jest gondola. Wskazać ponadto należy, że ustawodawca rozróżnia pojęcie „urządzenie techniczne” oraz „wolno stojące urządzenia techniczne”. Świadczy o tym sam art. 3 pkt 3 Ustawy prawo budowlane, w którym ustawodawca za budowlę uznaje wolno stojące urządzenie techniczne oraz część budowlaną urządzenia technicznego. Z uwagi na fakt, że konstrukcja elektrowni wiatrowych się nie zmieniła, nie ma żadnych podstaw by uznać, że od dnia 16 lipca 2016r. elektrownia wiatrowa nie jest już urządzeniem technicznym, posiadającym część budowlaną, a jest obecnie wolno stojącym urządzeniem technicznym.

Co więcej, należy podkreślić, że art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane stanowi otwarty katalog obiektów budowlanych, które ta ustawa uznaje za budowle. Świadczy o tym

sformułowanie: „każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak:”. Oznacza to, że wymienione w tejże definicji obiekty budowlane są jedynie budowlami przykładowymi, a więc wykreślenie, na mocy Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, słów „elektrowni wiatrowych” z przykładów urządzeń technicznych, których części budowlane stanowią budowlę, nie oznacza automatycznie, że całość elektrowni wiatrowej stanowi budowlę albo, że części budowlane elektrowni wiatrowej nie stanowią od tego momentu budowli. Wykreślenie to jest bez znaczenia ponieważ opodatkowaniu podlegają nadal tylko części budowlane urządzeń technicznych.

Turbiny jako całości, nie sposób uznać za obiekt budowlany, w rozumieniu Ustawy prawo budowlane. potwierdza to art. 10 Ustawy prawo budowlane, który nie został równoległe znowelizowany, tak aby „dopasować” swoje brzmienie do konstrukcji elektrowni wiatrowych i aby obiekt budowlany, w rozumieniu Ustawy prawo budowlane, mógł objąć swoją definicją również część techniczno- elektroniczną, zamontowaną na wieży. W obecnej chwili bowiem, część techniczno- elektroniczną, z uwagi na fakt, że nie została wzniesiona z użyciem wyrobów budowlanych, ani innych niż budowlane, nie stanowi obiektu budowlanego, za który można uznać jedynie część budowlaną Turbiny.

Zakres działania definicji elektrowni wiatrowej, zawartej w Ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, zawężony jest do tejże ustawy tj. do Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Był to, w świetle § 148 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” świadomy zabieg ustawodawcy, na skutek którego elektrownia wiatrowa została zdefiniowana jako budowla w rozumieniu prawa budowlanego, jedynie na użytek przepisów Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (za wyjątkiem Rozdziału 3 tj. „Zmiany w przepisach obowiązujących). Zaznaczyć należy również, że wymienienie elektrowni wiatrowych przez ustawodawcę w załączniku do Ustawy prawo budowlane miało na celu uzależnienie rozpoczęcia użytkowania całości elektrowni wiatrowej od uprzedniego uzyskania pozwolenia na użytkowanie tejże elektrowni, którego uzyskanie warunkowało uzyskanie decyzji o pozwoleniu na eksploatację, wydawanej przez Urząd Dozoru Technicznego, który ma kompetencje, w odróżnieniu od organu nadzoru budowlanego, do oceny stanu technicznego części technicznej elektrowni wiatrowej (przepisy w tym zakresie ostatecznie nie znalazły się w Ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych). Natomiast zmiana w zakresie art. 82 Ustawy prawo budowlane doprowadziła jedynie do „włączenia” elektrowni wiatrowych pod właściwość I -instancyjną wojewody ostatecznie nie doprowadzając do zakwalifikowania elektrowni wiatrowej do obiektów budowlanych, zdefiniowanych w art. 3 pkt 1 Ustawy prawo budowlane.

Zatem celem ustawodawcy nie mogło być zakwalifikowanie elektrowni wiatrowej (zdefiniowanej na potrzeby wniosku jako Turbina) do obiektów budowlanych, bowiem w takim wypadku wszystkie przepisy Ustawy prawo budowlane musiałyby mieć zastosowanie do elektrowni wiatrowych, a więc również do jej elementów techniczno- elektronicznych. Taki wniosek jest nie do pogodzenia z faktem, że Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie wprowadza równocześnie zmian do np. relewantnych w zakresie przepisów w zakresie uprawnień budowlanych.

Kolejną przesłanką pozwalającą uznać, że celem ustawodawcy nie było zakwalifikowanie całej elektrowni wiatrowej (na potrzeby wniosku zdefiniowanej jako Turbina) do obiektów budowlanych, jest fakt, że ustawodawca w uzasadnieniu do Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wyraźnie wskazuje, że nie traktuje części techniczno- elektronicznej Turbiny jako części obiektu budowlanego. Jej naprawę bądź modernizację wprost określa jako czynności nie będące robotami budowlanymi, natomiast roboty budowlane, zgodnie z definicją ustawową, dotyczą wyłącznie obiektów budowlanych. Powyższe oznacza zatem, że ustawodawca nie tylko nie zamierzał zakwalifikować Turbiny

jako obiektu budowlanego, ale jego zdaniem również na skutek tejże nowelizacji Turbina nie stała się obiektem budowlanym.

Kolejną przesłanką pozwalającą uznać, że celem ustawodawcy nie było zakwalifikowanie całej elektrowni wiatrowej do obiektów budowlanych, jest fakt, że ustawodawca w uzasadnieniu do Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie wskazuje, że nowelizacja wprowadzona do Ustawy prawo budowlane na mocy Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wpłynie na wzrost wpływów z tytułu podatku od nieruchomości. Gdyby intencją ustawodawcy było zakwalifikowanie całej elektrowni wiatrowej do obiektów budowlanych, miałyby to odzwierciedlenie w opisie finansowych skutków wprowadzanych regulacji.

Z kolei brzmienie art. 17 Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie niesie ze sobą żadnej treści normatywnej, bowiem w żaden sposób nie stanowi o przedmiocie opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Ponadto przepis ten w ogóle nie dotyczy osób prawnych, jaką jest Spółka. Przepis ten mówi o ustalaniu podatku gdy ustalanie podatku od nieruchomości ma miejsce tylko i wyłącznie- stosownie do art. 6 ust. 7 Ustawy o PiOL.

Posługując się pro konstytucyjną metodą wykładni prawa, a także ściśle powiązaną z tą wykładnią zasadą in dubio pro tributario, należy dojść do wniosku, że przedmiotem opodatkowania, począwszy od 16 lipca 2016r., jest analogicznie jak przed tym dniem, jedynie część budowlana elektrowni wiatrowej, tj. fundament i posadowiony na tym fundamencie maszt.

Nowelizacja Ustawy prawo budowlane, wprowadzona Ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, nie wpłynęła na klasyfikację Turbiny w świetle Ustawy prawo budowlane. tylko taka wykładnia odpowiada normom, zasadom i wartościom konstytucyjnym, w tym zasadzie równości. Wykładnia, zgodnie z którą cała Turbina stanowi budowlę, stanowiłaby zróżnicowanie w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowej i elektrowni fotowoltaicznej, a także nawet elektrowni jądrowej (która jest wprost wymieniona jako urządzenie techniczne w definicji budowli w Ustawie prawo budowlane i której część budowlana wprost została wskazana jako budowla), które nie jest usprawiedliwione z punktu widzenia zasady sprawiedliwości społecznej i prowadziłaby do dyskryminacji właścicieli farm wiatrowych.

Stanowisko organu podatkowego w sprawie przedstawionego stanu faktycznego.

Analizując zaprezentowaną argumentację, w świetle obowiązującego stanu prawnego Burmistrz Kłobucka uznaje za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego. Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Podstawy prawne:

- ustawa z dnia 20.05.2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016r. poz.961)
- ustawa z dnia 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016r. poz.716)
- ustawa z dnia 07.07.1994r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2016r. poz.290 ze zm.)

Zasady opodatkowania elektrowni wiatrowych nie są wyłącznie uregulowane w ustawie z dnia 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych.

O zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości tychże elektrowni decyduje również prawo budowlane, jak też ustawa z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, która weszła w życie z dniem 16.07.2016r.

Ta ostatnia ustawa w art. 2 pkt 1 wprowadza legalną definicję elektrowni wiatrowej, zgodnie z którą taka elektrownia jest budowlą w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20.02.2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. poz.478 z późn. zm.).

Ustawa ww również w art. 9 zmienia definicję legalną budowli zawartą w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane.

Na mocy nowelizacji prawa budowlanego, wprowadzonej ww ustawą, począwszy od 16 lipca 2016r. art. 3 pkt 3 nie wskazuje już wprost na elektrownie wiatrowe, których jedynie części budowlane zaliczane były do budowli.

Istotną zmianą jaką wprowadziła powołana ustawa jest zmiana w załączniku do ustawy prawa budowlanego w kategorii XXIX. Wprowadzono tu nową kategorię obiektu budowlanego, jakim jest elektrownia wiatrowa.

Następna istotna zmiana polega na rozszerzeniu kompetencji dla wojewody jako organu I instancji w sprawach obiektów i robót budowlanych i tutaj rozszerzoną tę kompetencje na elektrownie wiatrowe, w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20.05.2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Jednocześnie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych, definiując pojęcie budowli odsyła do przepisów prawa budowlanego wskazując, iż budowla jest obiektem budowlanym w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, nie będącym budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzeniem budowlanym w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związanym z obiektem budowlanym, który zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Należy również wskazać iż Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13.09.2011r. sygn. P33/09 wyraził stanowisko, iż opodatkowane podatkiem od nieruchomości mogą być tylko takie budowle, które zostały *expresiss verbis* wymienione w art. 3 pkt 3 prawa budowlanego, innych przepisach tej ustawy albo w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit b Prawa budowlanego czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno- użytkową.

W związku z powyższym niezależnie od tego, że art. 3 pkt 3 prawa budowlanego po zmianie nie wymienia już z nazwy elektrowni wiatrowych, ale już załącznik do w/w ustawy wymienia elektrownię wiatrową wprost jako kategorię XXIX obiektu budowlanego. Trybunał nie wykluczył, iż o statusie poszczególnych obiektów budowlanych mogą decydować inne przepisy rangi ustawowej- uzupełniające, modyfikujące czy też do precyzujące prawo budowlane.

Ponadto o statusie poszczególnych obiektów budowlanych mogą decydować także inne przepisy ustawowe.

Z tego względu, iż obiekt taki nie spełnia ani cech budynku ani obiektu małej architektury, na potrzeby podatku od nieruchomości powinien być klasyfikowany w całości jako budowla. Na taką budowlę zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych składają się zarówno części budowlane, jaki i urządzenia techniczne. Skutkuje to ich opodatkowaniem od pełnej wartości, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Ustawodawca, zapewne mając na uwadze to, iż wprowadzone zmiany będą dla podatników nowym obciążeniem z tytułu opodatkowania tychże elektrowni wiatrowych jako całości wprowadził przepis przejściowy- art. 17.

Stosownie do tego przepisu począwszy od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31.12.2016r. ustalanie i pobieranie podatku od nieruchomości następować będzie zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie przedmiotowej ustawy.

Reasumując należy uznać, iż od 1 stycznia 2017r. elektrownie wiatrowe, które są wymienione wprost w załączniku do ustawy- Prawo budowlane jako obiekty budowlane będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane.

Niniejsza interpretacja nie będzie wywoływać skutku prawnego (zostanie zmieniona, uchylona lub zostanie stwierdzone jej wygaśnięcie) w przypadku zmiany stanu prawnego, wydania orzeczeń sądów, interpretacji ogólnej, odmiennych od stanowiska, opisanego we wniosku oraz piśmie Wnioskodawcy z dnia 28 listopada 2016r.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu- do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. j.t. z 2016r. poz.718 ze zm.).

Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 w/w ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 w/w ustawy) na adres: Urząd Miejski w Kłobucku ul. 11 Listopada 6, 42-100 Kłobuck.

BURMISTRZ KŁOBUCKA
Jerzy Zakrzewski

Z-ca Kierownika
Wydziału Finansowego
mgr Iwona Woślak

RADCA PRAWNY
mgr Wanda Balas